

σωματικῆς ὁμοιότητος). **Ἰδιος κί ἀπαράλλαχτος*. Τὸ ρολόι σου εἶναι ἀπαράλλαχτο μὲ τὸ δικό μου. **Ἦταν ἀπαράλλαχτη ἡ ὑπογραφή του κοιν*. **Απαράλλαχτος ὁ φ-φέντης εἶναι Ρόδ*.

**ἀπαραιτίστος* ἐπίθ. ἀπαραιμάτ'στους Μακεδ. (Χαλκιδ.)

**Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παραιμιτιστός < *παραιμιτίζω, παρ' ὃ καὶ παραιματίζω.*

**Ὁ μὴ διαπερασθεὶς εἰς τὰ μιτάρια καὶ τὸ ὕφαντικὸν κτένι, ἐπὶ τοῦ στήμονος*: **Απαραιμάτ'σθον τό 'χον τοῦ διασίδ'*.

ἀπαράμοιαστος ἐπίθ. ἀπαρομοίαστος Λεξ. Μ. **Ἐγκυκλ. Δημητρ. ἀπαρόμοιαστος ΜΜαλακάσ. 'Ασφόδ. 158 — Λεξ. 'Ελευθερουδ. Πρω. Δημητρ. ἀπαράμοιαστος ΑΜελαχριν. ἐν 'Ανθολ. Η' Αποστολίδ. 246.*

**Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παραιμοιαστός < παραιμοιάζω, παρ' ὃ καὶ παρομοιάζω.*

**Ἐκεῖνος τὸν ὅποιον δὲν δύναται τις νὰ παρομοιάσῃ πρὸς ἄλλον, ἀσύγκριτος, ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων*: Ποιήμ.

**Ψηλότερα 'ς τὸν ἑβδομο κἀνένας δὲ θ' ἀνέβη παρὰ ὅποιος ἀπαρόμοιαστος, χάρισμα θεῖκὸ ΜΜαλακάσ. ἐνθ' ἄν.*

**Μὰ ἡ τέχνη του, ἀπαράμοιαστη, ἔφτανε ὅ,τι εἶχε ὁ νοῦς του σὰν τὴ σαγίττα τὴ σειστή, τὸ ἀλάθευτο σημάδι ΑΜελαχριν. ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀπαράβαλτος.*

ἀπαραντούριστος ἐπίθ. ἀμάρι. ἀπαράδούριστος Νάξ. (**Απύρανθ*.)

**Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παραντουριστός < παραντουρίζω.*

**Ὁ μὴ ἐκ μέθης παραπαίων, ὁ μὴ τρικλίζων*: Σὰ βαρδουρισμένους εἶναι πάλι. — *Μὰ πότε δὰ εἶν' ἀπαράδούριστος*;

ἀπαρπώνετος ἐπίθ. Κρήτ. Πόντ. (Τραπ. κ. ἄ.) κ. ἄ. **Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρπονετός < παρπονεῖμαι.*

**Ὁ μὴ παραπονούμενος, ὁ μὴ μεμψιμοιρῶν ἐνθ' ἄν.*: Οὗλοι παραπονεθήκανε καὶ οὐ μόνον ἔμεινες ἀπαρπώνετος Κρήτ. **Απαρπώνετος ἐν' Τραπ. κ. ἄ. Συνών. ἀπαρπώνετος.*

ἀπαρπώνετος ἐπίθ. ΓΨυχάρ. Ζωή κι ἀγάπ. 28. **Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρπονετός < παρπονεύομαι.*

**Απαρπώνετος, ὁ ἰδ.*: *Δέκα νομάτοι μπορούσανε νὰ πλαγιάσουνε . . . ἀπαρπώνετοι 'ς τ' ὁμορφο δέντρο.*

ἀπαρστούχαστος ἐπίθ. Πόντ. (Τραπ.) **Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρστούχαστός < παρστούχάζομαι.*

**Ὁ μὴ στοχαζόμενος πολὺ, ὁ μὴ προσέχων, ἀπρόσεκτος.*

ἀπαράσειρτα ἐπίρρ. ἀμάρι. ἀπαράσειρτα Κρήτ. **Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀπαράσειρτος.* **Ἀσάρωτα, ἀσκούπιστα*: **Ἐπαε εἶν' ἀπαράσειρτα.*

ἀπαράσειρτος ἐπίθ. ἀμάρι. ἀπαράσειρτος Κρήτ. **Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρσειρτός < παρσειρνω.*

**Ὁ μὴ σαρωθεὶς, ὁ μὴ σκουπισθεὶς*: Τὸ σπῆτι - τὸ ἁλῶνι εἶναι ἀπαράσειρτο. **Ὁ στάβλος εἶναι ἀπαράσειρτος.* Συνών. ἀσάρωτος, ἀσκούπιστος.

ἀπαράτηρητα ἐπίρρ. λόγ. σύνηθ. **Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀπαράτηρητος.*

Κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μὴ παρατηρηταί τι, ἀθεάτως: **Ἡ γκάφα του πέρασε ἀπαράτηρητα.* **Απαράτηρητα περνάει ἀπὸ τὴ γειτονιά μας.* **Ἡ γεροτὴ του πέρασε ἀπαράτηρητα.*

ἀπαράτηρητος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. ἀπαράτηρετος Πόντ. (**Ἰνέπ*.)

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἀπαράτηρητος.

**Ὁ μὴ παρατηρηθεὶς, ὁ διαλαθὼν τὴν προσοχὴν τινος ἐνθ' ἄν.*: **Μπήκε μέσα 'ς τὸ σπῆτι ἀπαράτηρητος.* **Ὁ λογαριασμός πέρασε ἀπαράτηρητος.* **Ἀφησε τὰ λάθη ἀπαράτηρητα.* || Παροιμ. φρ. **Ὁ λύκος ἀπαράτηρετος* (ἐπὶ τοῦ μὴ λεπτολόγου) **Ἰνέπ.*

**ἀπαρὰχόλιαστος* ἐπίθ. ἀπαρὰχόλιαστος Πόντ. (Τραπ.) **Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρὰχολιαστός < παρὰχολιάζω, παρ' ὃ καὶ παρὰχολᾶσκουμαι.*

**Ὁ μὴ ἐξοργισθεὶς, ὁ μὴ θυμώσας πολὺ.* Συνών. ἀχόλιαστος.

ἀπαρὰχώρητος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. καὶ δημῶδ. Πελοπν. (**Ἀρκαδ.*) κ. ἄ.

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἀπαρὰχώρητος.

**Ὁ μὴ παρὰχωρηθεὶς*: **Απαρὰχώρητο δικαίωμα λόγ. σύνηθ.* **Απαρὰχώρητο χωράφι* **Ἀρκαδ. Πβ. ἄδοτος.*

ἀπαράχωστος ἐπίθ. ἀμάρι. ἀπαράχωστος Λεξ. Γαζ. (λ. ἀκήδεστος) ἀπαράχουτους Μακεδ. (Σιάτ.)

**Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. παρὰχωστός.* **Ὁ μὴ καλυφθεὶς διὰ χώματος, ἄθαπτος ἐνθ' ἄν.*: **Απαράχουτον ἔχ' ἀκόμα τοῦ νικρὸ Σιάτ.* Συνών. ἄθαπτος I.

**ἀπαράψητος* ἐπίθ. ἀπαράψητος Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) **Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρὰψητός < παρὰψηνω.*

**Ἐκεῖνος ὁ ὅποιος δὲν ἐψήθη ὑπὲρ τὸ δέον, ὁ μὴ πολὺ ψημένος*: **Απαράψητον ἐν' τὸ κρέας Χαλδ.* **Απαράψητα εἶναι τὰ φασούλα αὐτόθ.*

ἀπαργὰ ἐπίρρ. Πόντ. (Τραπ.) **Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ἐπίρρ. ἀργά.* Μετὰ πολὺν χρόνον, πολὺ ἀργά: **Απαργὰ ἔρθεν - εἶδ' αὐτον.*

ἀπαργοῦ* ἐπίρρ. ἀποεργοῦ Κάρπ. (Ἐλυμπ.*) **Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ἐπίρρ. ἀργά κατὰ τὰ εἰς - οὐ ἐπίρρ.*

Πρὸ πολλοῦ χρόνου: **Ἀσμ.* **Ἀποεργοῦ τὸν εἶαμε 'ς τῆς ἐρημιᾶς τὰ ὄρη,* **πίματος ἦτο σύσσωμος καὶ θερμοσκοτωμένος* (μοιρολ. εἶαμε = εἶδαμε, **πίματος = αἰμόφυρτος*).

ἀπαργῶς ἐπίρρ. Πόντ. (Τραπ. κ. ἄ.) **Ἐκ τῆς προθ. ἀπὸ καὶ τοῦ ἐπίρρ. ἀργῶς.* Λίαν βραδέως, πολὺ ἀργά: Φρ. **Αργῶς κί ἀπαργῶς* (βραδύτατα).

ἀπαρέσκω Χίος (Χαλκ. κ. ἄ.) Τὸ ἀρχ. ἀπαρέσκω. **Ἀπαρνοῦμαι*: **Ἐν σ' ἀπαρέσκω.*

ἀπαρξίκου Τσακων. ἀπαρξίκου Τσακων. **Ἀγνώστου ἐτύμου.* Φέρομαι τραχέως πρὸς τινα. Συνών. ἀπαρίκου, ἀποπαίρων.

ἀπαρήγητος ἐπίθ. ἀμάρι. ἀπαρήγητος Ρόδ. (Φάν. Σορον.) **Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παρηγητός < παρηγῶ.*

